

VINTERNUMMER • ÅRGÅNG 84 • NR 4
Berga i DECEMBER 2024

Foto: Maja Hansson/Försvarmakten

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

AV: HANS GRANLUND

Sysstrar och bröder!

Vart tog året vägen. 2024 kan möjligen ses som ett första år i det nya normala. Natomedlemskapet blev ett faktum, kriget i Ukraina gick in på sitt tredje år efter den fullskaliga invasionen och Marinen började sakta men säkert att anpassa sig till nya uppgifter och nytt läge. De marina underhållsförbanden är nu uppsatta och har börjat verka. Det är både stimulerande och hemvant att se hur regementet tar sig an nygamla uppgifter. Jag misstänker att man ute på kompanier och enheter fortsatt känner sig frustrerad över att man inte har verktygen, personalen, utbildningen eller tiden att lösa uppgiften till 100%. Det är regementets styrka och bane.

Att lösa uppgiften fullständigt har en särskild tillfredsställelse, men oftast ges man inte möjlighet till det. Nya omständigheter tillstöter, planeringsantaganden förändras och personal eller plattformar som man räknat med sänds i annan riktning eller går till andra uppgifter. Men man gör så gott man kan med det man har. Utan gnäll och med bibehållet humör. Det är så man för verksamheten framåt och i längden blir bäst på det man gör. Att göra sitt bästa med det man har, det är vad det handlar om. Men för att kunna nå det behöver man också ha fantasi, överblick och utbildning att förstå hur långt man skulle kunna komma. Den förmågan har alltid funnits på regementet. Tillsammans med humorn.

I hårda tider och i tider av mycket arbete är humorn vårt hemliga vapen. Att vara stolta över fraser som att G:et i Amfibie står för glädje är obetalbart. Att med ett leende och en dråplig historia sätta fingret på något svårt eller jobbigt är ofta ett bra första steg för att ta sig framåt när råd är dyra. Det är en stor del av regementsandan. Att i det kärva också kunna se kamratskapen, glädjen och tillfredsställelsen lyfter oss tillsammans.

Fortsätt så!

Er ordförande har sedan förra numret av denna tidskrift bytt jobb. Efter nära två år i Kiev som *försvarsattaché* var det så dags att styra kosan mot Rostock och bli stabschef för det nyinstallerade Commander Task Force Baltic. Eller **CTF BALTIC** i vanligt tal. CTF:en är en transformering av det tyska expeditionära högkvarteret DEUMARFOR till en multinationell stab redo att leda och koordinera avdelade stridskrafter ur Nato i Östersjön. För närvarande är vi under uppbyggnad med ett antal svenska marinofficerare på plats. Amfibiekompetensen är väl representerad; både från regementet och av kamrater från västkusten.

Tillsammans är vi starka!

I den nya Försvarsmakten och som allierad nation måste vi nu utveckla vidare vår förmåga att ha allierade kollegor över tiden knutna till våra förband och enheter. Samtidigt behöver vi vänja oss vid att en del av jobbet är att vi kommer att behöva bemanna befattningar utanför regementet och utanför nationsgränsen. Det har tidigare enbart omfattat ett fåtal i hela försvarsmakten och skiljer sig från insatser, som oftast är kända långt i förväg och har en begränsad tidsutdräkt. En placering i ett förband eller stab stationerad utomlands kan fortsatt efterlikna eller helt likna dagens insatser. Men oftare liknar de jobben hemma, och omfattar en längre tid, ofta flera år, och med familj om det är aktuellt. Amfibiekårens och regementets personal är omvittnat skicklig och kommer att vara efterfrågad. Redan nu måste vi därför dels ta höjd för detta, dels förbereda vårt folk för det. Och den enskilde behöver fundera igenom vad det betyder.

Ytterligare en facett av det nya normala att lägga till.

Avslutningsvis önskas alla en God Jul och ett riktigt Gott Nytt År! I vila, i beredskap eller under insats.

EN TIDNING SOM FÖRENAR OSS

AV: VICTOR IHRE PERSSON

Min egen tid och erfarenhet vid regementet kanske inte är mycket att hänga i granen jämfört med många av er, men den var tillräckligt lång för att skapa en känsla av tillhörighet. En tillhörighet jag värnar om och som jag är tacksam över att kunna hålla vid liv genom arbetet med denna tidning.

Att få följa vad som händer vid förbandet och känna att jag, om än på avstånd, fortfarande är en del av den gemenskap som genomsyrar regementet betyder mycket för mig. Jag hoppas att tidningen ger er samma känsla – att den håller er uppdaterade och bidrar till att vi känner oss sammanlänkade, oavsett var vi befinner oss. Det är redaktionens mål och drivkraft.

Tack för att ni läser och engagerar er. Inför nästa år ser vi fram emot att få ta del av ännu fler av era personliga berättelser och minnen från förr. Det är genom er vi kan hålla vår historia och våra traditioner vid liv.

God jul och gott nytt år önskar redaktionen!

NYA MEDLEMMAR

VI HÄLSAR DIG VÄLKOMMEN I KAMRATKRETSEN

Petter Lindquist

Lars Holmgren

Hans Luthander

Magnus Aronsson

Kristian Carlander

Rune Karlsson

ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST, VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:

www.westinbuss.se

08-545 424 20

WESTIN BUSS

RAPPORT HÖSTMÖTET 24 OKT

AV: FREDRIK BRUNNSTRÖM

Den 24 oktober var det återigen dags för Vapenbrödernas traditionella höstmöte. Även denna gång genomfördes det på *Järnvägsrestaurangen på Östra station*. Efter att vice ordföranden snabbt och effektivt avhandlat de obligatoriska punkterna bjöds det på sill och snaps med lämpliga tillbehör. Därefter kom ärtsoppa och den alltid lika uppskattade punschen. Slutligen avslutades middagen med pannkakor, sylt och grädde.

Under middagen sjöngs det gamla bekanta snapsvisor. Denna gång ur sånghäftet som producerat av ineliggande amfibiekadetter vid Sjöstridsskolan. Dessa glada sånger spred även glädje bland övriga delar av restaurangens gäster.

Vid middagen genomfördes det nu lika traditionsenliga lotteriet rum. Undertecknad fick hjälp av *Irene Clement* så att inga oegentligheter vid lottdragningen kunde påvisas. Härvid lottades det ut *olivolja*, som kommer från *Göran Svanborgs odling i Grekland*, och *årets glögg* till de lyckliga vinnarna.

INFO OM ÅRSavgift 2025

AV: CARL VON GERBER

Betalning för 2025 års medlemsavgift skickas ut efter årsskiftet

Efter årsskiftet kommer vi skicka ut faktura på **medlemsavgiften för 2025**. Utskicket sker genom Föreningssupport. Det kommer erbjudas möjlighet att betala via Swish eller Bankgiro. Betala alltså inte in medlemsavgiften nu, utan vänta tills du får fakturan där all betalningsinformation finns. Vi hoppas att du vill vara kvar som medlem och *stödja Sveriges äldsta militära kamratförening*.

HISTORISKA BIDRAG EFTERFRÅGAS

AV: CARL VON GERBER

Vi vet att många av våra medlemmar sitter inne med erfarenheter och intressanta historier som format dagens verksamhet och utveckling. Vapenbrödernas verksamhet syftar till att bevara traditioner och att vara kulturbärare. Vi gör det genom att skriva om det i tidningen, bistå regementet med råd samt arrangera, i samverkan med regementet, introduktionsresa för nyanställda som ett led i att upplysa om regementets historia. Det finns mycket att berätta och långt ifrån allt finns nedtecknat. Vi uppmuntrar därför våra medlemmar att *bidra med sina erfarenheter* i form av korta berättelser som breddar vår historik. Det kan handla om *beslut, taktik, procedurer, materielutveckling, anekdoter etc.*

DELTA I STYRELSEARBETET

AV: ANDERS BOHMAN

Är du intresserad av att bidra till föreningen och delta i planeringen och genomförandet av uppskattade aktiviteter eller att ingå i *Borg-Skums redaktion*? Vi hoppas det! Vi behöver både ordinarie ledamöter och suppleanter. Vi har cirka 8 digitala styrelsemöten per år. Utöver det är det årsmöte och höstmöte. Man kan engagera sig på lite olika sätt beroende på vad man är intresserad av. Anmäl ditt intresse att ingå i styrelsen för Vapenbröderna till valberedningen.

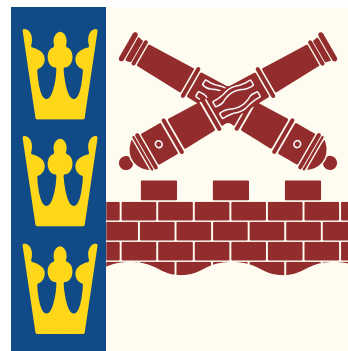
Kontakta valberedningen:

Göran Mattsson 070 268 76 62,
Anders Bohman 070 582 53 19

INFO OM KAMRATTRÄFF 2025

AV: CARL VON GERBER

Kamratföreningsträffen 2025 genomförs i **Karlskrona fredag 29 till söndag 31 augusti**. Följ vår hemsida samt kommande nummer av *Borg-Skum* för inbjudan, detaljer och program. Eventuellt kommer vi åka en dag tidigare, d v s 28 augusti, för att besöka något sevärt på vägen ner. Kom gärna med tips men framförallt, boka in helgen redan nu.

EN MÅNDAGSKVÄLL ATT MINNAS PÅ FHS

AV: IRENE CLEMENT

Under året som gått planerade vi för två pubaftnar, men tyvärr fick vi ställa in vårens evenemang på grund av för få anmälda deltagare. Desto roligare var det i stället att notera att 24 glada vapenbröder anslöt till *höstens pubafton den 18 november*. För flera stycken, inklusive undertecknad, var det dessutom första gången på detta suveräna arrangemang.

Försvärshögskolans mäss öppnade för vår skull och baren bemannades av fyra engagerade studerande officerare på det högre officersprogrammet, HOP, givetvis från Amf 1. Dessa fick då möjligheten att också mingla lite med "gamla" vapenbröder.

Undertecknad uppskattade denna kväll mycket, då jag fick träffa kollegor jag inte sett på flera decennier, och förgylla några timmar under en annars lite trist måndagskväll i november.

Vi är flera som nu ser fram emot nästa pubafton till våren, och hoppas på lika stort, om inte större, deltagande även då.

Foto: Carl von Gerber

EN NYCKELSPELARE FÖR MARINEN

I början av december tilldelades *fj Peter Bramstedt* Stockholms amfibieregementes förtjänstmedalj i guld.

Fj Peter Bramstedt har under lång tid varit en nyckelaktör vid Garnisonsenheten.

Han har i sin befattning som infrasamordnare kontinuerligt visat sin förmåga att driva infratillväxten för inte bara Amf 1 utan för Marinen i stort. Han har förvaltat tilldelade medel väl och har möjliggjort genomförande av ett flertal infraprojekt med forcerad tidsplan och bidragit starkt till garnisonens utveckling.

Fj Bramstedt har på ett mycket förtjänstfullt sätt lagt en tydlig grund för en robust och effektiv infraprocess, med väl definierade mål och möjligheter, som han också förankrat hos samtliga involverade aktörer.

Foto: Maja Hansson/Försvarmakten

Foto: Maja Hansson/Försvarmakten

TVÅ DAGAR AV KUNSKAP OCH KAMRATSKAP I STOCKHOLMS SKÄRGÅRD

AV: SVENÅKE WICKSTRÖM

Vapenbröderna har tillsammans med Stockholms Amfibieregemente under två dagar genomfört en introduktionsresa för nyanställd militär personal. Resan syftar till att de nyanställda ska få en allmän kunskap och förståelse om kustförsvarets historia i Stockholmsområdet. Det sker genom en historisk exposé om kustförsvaret från 1500-talet och framåt samt genom en rundresa i skärgården som fokuserar på kustförsvarets organisation, uppgifter och gruppering under 1980–1990 talet och fram till Kustartilleriets avveckling 2000.

Inför introduktionsresan hade de nyanställda tilldelats ett läsunderlag från Vapenbröderna med titeln *"Kustartilleriet i Stockholms kustartilleriförsvar"* (sammansällt av *Anders Bohman*). Det är en kortfattad beskrivning över kustartilleriets uppkomst och de förband som Stockholms kustartilleriförsvar ansvarade för under kalla kriget.

Introduktionsresan startade på Berga den 2 oktober och med på resan var regementschefen, regementsförvaltaren och ett 30-tal nyanställda. Det första stoppet genomfördes på Vaxholms kastell, där Vapenbröderna med *Svenåke Wickström* i spetsen mötte upp. Under ledning av vår vapenbroder och guide, *Anders Joninger*, fick deltagarna under två timmar ta del av hur försvaret av farlederna in mot Stockholm utvecklats från det att Gustav Vasa pekat ut Vaxholm och spärren över Oxdjupet som vitala punkter till dess att Vaxholms befästningslinje övergavs och det fasta kustförsvaret flyttades ut i havsbandet. Besöket på kastellet avslutades med kransnedläggning vid minnestavlorna för kamrater som förolyckats i tjänsten.

Resan fortsatt därefter mot Korsö och på vägen dit passerades delar av Vaxholmslinjens befästningsanläggningar för att så småningom nå fram till havsbandslinjen och den del som var Spärrbataljon Korsös ansvarsområde. Nu tog avsnittet nutidshistoria vid, där *Jan Fredriksson* presenterade organisation och ansvarsområden för de tre brigader (KAB 1–3) som ingick i Stockholms Kustartilleriförsvars (SK) samt Spärrbataljon Korsös organisation och uppgifter.

Därefter fick deltagarna besöka Korsö torn, där de fick möjlighet att tillsammans med *Svenåke Wickström* reflektera över Sandhamnsleden och vilka slutsatser om terrängen som en försvarare eller angripare kunde dra. *Lars-Inge Pettersson* presenterade Spärrbataljon Korsös 15,2 cm-batteri och berättade om hur sjöfrontsartilleriet fungerade. Dagens sista moment hade *Jan Fredriksson* som presenterade amfibiebataljonens utveckling och lyfte fram en del av de taktiska utmaningar som övergången till rörlig skärgårdsstrid förde med sig. Dagen avslutades med en gemensam middag och fortsatta diskussioner på strandmässen.

Dag två inleddes med sjötransport från KAB 2 till KAB 3 och Spärrbataljon Mellsten. Direkt vid ankomst tog *Svenåke Wickström* täten och förde gruppen till hjässan för en terrängorientering. Där visades på skillnaderna avseende terräng och infrastruktur mellan Sandhamnsleden och lederna in mot Nynäshamn och Södertälje. *Lars-Inge Pettersson* presenterade hur sjöfrontsartilleriets strid kunde ledas och samordnas inom KAB 3:s område och *Irene Clément* informerade om minvapnets uppgifter, gruppering och strid. Besöket på Mellsten avslutades med att *Irene Clément* presenterade ubåtskyddsverksamheten som förekom i området och kompletterade med en målade beskrivning om hur det kunde vara att som ung officer delta på en ubåtsjaksinsats. Vidare så hade *Jan Ridderwall* en genomgång över verksamheten på Mellsten och hur platsen kunde nyttjas som övningsområde.

Dagens andra mål var Öja och Spärrbataljon Askö. På Öja är det självklara besöksobjektet den kvarvarande 12/70 pjäsen, som nu fungerar som ett museum. Deltagarna delades in i två grupper där en grupp besökte 12/70-pjäsen med *Lars-Inge Pettersson* som guide. Här gavs möjligheten att se hur ett tungt kustartilleribatteri var beskaffat för att kunna överleva och verka under lång tid. Den andra gruppen fick under ledning av *Jan Ridderwall* och *Jan Fredriksson* en genomgång om krigsförbandet Batteri Landsort, varefter en avslutande reflektion och diskussion över introduktionsresan genomfördes. Efter återtransport till Berga avslutades årets introduktionsresa med ett gruppfoto.

Vapenbrödernas arbetsgrupp för introduktionsresan vill tacka alla deltagare för det stora engagemang som ni visade under introduktionsresan. Det har varit en ära att få möta er unga, engagerade och nyfikna befäl. Vi vill även framföra ett stort tack till regementschefen *David Saflind* och regementsförvaltaren *Peter Brynger*.

FRÅN VAXHOLM TILL LANDSORT: EN RESA I KUSTFÖRSVARETS FOTSPÅR

AV: ILSE KUJIPERS

En klar och kylig oktobermorgon inleddes introresan för nyanställda fänrikar och sergearter på Amf 1. Det var två dagar fyllda med information, sightseeing och gemenskap.

Första dagen inleddes med en båttur till *Vaxholms kastell*, där vi fick en mycket detaljerad guidning på museet. Vi fick lära oss om kastellet historia samt Fredriksborgs- och Oskar-Fredriksborgs-fästning, som än idag används av 2. amfibiebataljonen.

Nästa stopp blev *Korsö*, där vi fick se och lära oss om ett batteri som tidigare legat där. Vi fick också en liten lektion om Vaxholms kustartilleriregemente (KA 1) och dess historia. Det som var särskilt intressant var att höra hur befälen hanterade de många värnpliktiga med de fåtal befäl som fanns. Det var nyttigt att höra deras erfarenheter, särskilt med tanke på att Amf 1 växer och att befälen och instruktörerna behöver anpassa sig till detta.

MIDDAG OCH NÄTVERKANDE

Senare på eftermiddagen var det middag och trevligt samkväm, där deltagarna kunde nätverka, dela erfarenheter, höra historier från "förr" och byta kontaktuppgifter för framtida stöd. För alla nyexaminerade fänrikar och sergearter var resan ett ypperligt tillfälle att dela erfarenheter med varandra och ställa frågor till dem som redan har gått igenom det.

Dag två inleddes med ett besök på *Mellsten* där vi fick lära oss om den berömda ubåtsjakten. Det var mycket givande då det kom direkt från förstahandskällan,

vilket gav bra svar på ställda frågor. På Mellsten fick vi också se terräng som är särskilt lämpad för exempelvis granatkastare.

Efter besöket på Mellsten fortsatte vi till *Landsort*, där vi besökte 12/70-batteriet både utvändigt och invändigt. Vi fick en god inblick i hur trupp som var förlagd där under längre perioder levde och klarade sig.

EN LYCKAD INTRORESA

Introresan var mycket givande, där kunskapen som delades värderades högt. Vi fick ta del av erfarenheter om allt från hantering av värnpliktiga till hur olika vapensystem kan användas i olika typer av terräng. Dessutom gav besöken en djupare förståelse för kustförsvarets historia, vilket vi direkt kan applicera i vår vardag.

Tack vare de noga utvalda besöksmålen, berättelser direkt från förstahandskällor och det fina vädret blev årets introresa mycket lyckad.

Foto: Svenöke Wickström

Foto: Svenöke Wickström

Foto: Svenöke Wickström

UTBILDNINGSKONTROLLER SOM STÄRKER VILJAN OCH GEMENSKAPEN

AV: NIKLAS WISTEDT

Ett stående inslag i värnpliktsutbildningen är utbildningskontrollerna i det skede som benämns GMU (grundläggande militär utbildning, "förr i tiden" kallat grundläggande soldatutbildning, GSU).

ÖVNING TORLEIF

Under åren vi enbart utbildade värnpliktiga amfibiesoldater fick utbildningskontrollen namnet "Övning Torleif". Syftet var och är tvåfaldigt: främst syftar övningen till att kontrollera de värnpliktigas utbildningsstatus och identifiera eventuella brister som behöver åtgärdas i nästa utbildningsskede. Därtill syftar övningen till att ingjuta förbandsanda. Genom att implementera strapatsliknande element stärker vi de värnpliktigas självförtroende, och då de efter godkänd övning tilldelas den gröna baskern (som inte längre utgör utbildningstecken amfibiesoldat) blir det en minnesvärd milstolpe i deras utbildning. Övningen innehåller även moment som förmedlar kustartilleriets och amfibiekårens rika historia på Rindö och Myttinge.

ÖVNING HIPPOKAMP

Idag utbildar utbildningsbataljonen inte enbart amfibiesoldater, utan även värnpliktiga för 2. marina basbataljonen. 2.mbasbat är ett nytt krigsförband, och kan inte på samma vis luta sig på historik. Behovet av att ingjuta förbandsanda är dock minst lika viktigt och liksom under *Torleif* utmanas soldaternas vilja och färdigheter under det vi valt att kalla "Övning Hippokamp" (efter bataljonens mytologiska symbol). Efter godkänd *Hippokamp* tilldelas de värnpliktiga den blå baskern, som med en blinkning till regementets

historia pryds av vårt äldre (vissa skulle säga "klassiska") baskertecken i guld.

ÖVNING ÄGIR

Som om det inte vore nog med amfibie- och bas-soldater utbildar vi numera också sjömän till Fjärde sjöstridsflottiljen! De värnpliktiga sjömännen genomförde tidigare år sin GMU vid Sjöstridsskolan i Karlskrona, men sedan 2023 har chefen för utbildningsbataljonen övertagit uppgiften. De blivande sjömännen genomför som utbildningskontroll det vi kallar "Övning Ägir" som anspelar på havsjätten ur fornordisk mytologi (namnet betyder även passande nog "hav").

Torleif, *Hippokamp* och *Ägir* är tre utbildningskontroller med i huvudsak samma innehåll och syfte, men med lite skiftande karaktär för att möta de värnpliktigas förväntningar och för att knyta an till respektive krigsförband.

ETT HÖGTIDLIGT AVSLUT PÅ DEN GRUNDLÄGGANDE MILITÄRA UTBILDNINGEN

För att knyta ihop säcken efter de tre utbildningskontrollerna *Torleif*, *Hippokamp* och *Ägir* samlades fredagen vecka 45 hela bataljonen med inbjudna gäster (ur bl.a. Vapenbröderna) på Kanonplan på Berga för soldaterinran. Att samla marinens största bataljon kändes mäktigt och högtidligt och blev ett fint avslut på den grundläggande militära utbildningen. Det som nu väntar de värnpliktiga är befattningsutbildning där bataljonens personal, värnpliktig såväl som anställd, sprids i olika riktningar, täter och utbildningslinjer – både på Amf 1 och på annan ort.

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

FÖRSTA ÅRET MED

2. MARINA BASBATALJONEN: RIVSTART OCH NYBYGGGARANDA

AV: SARA VIKSTRÖM

I en tid präglad av osäkerhet krävs en robust logistikorganisation som kan möta behovet av kvalificerad logistik till våra verkansförband och bidra till att stärka Sveriges militära kapacitet. De marina basbataljonerna, en i Karlskrona och en på Berga, är därmed nyckelspelare i framtidens försvar. 2. marina basbataljonen har inte legat på latsidan under sitt första år efter etableringen den 1 oktober 2023. De första värnpliktiga ryckte in redan innan förbandet uppstod och övningarna har duggat tätt.

Delar ur Fjärde sjöstridsflottiljen, Stockholms amfibieregemente och Marinbasen utgjorde grunden i det nyetablerade förbandet. *Fartygen Trossö* och *Loke* fick behålla sina namn medan tidigare logistikstödsplutonen blev bastransportplutonen. Med de kontinuerligt tjänstgörande delarna genomförde förbandet under första halvan av 2024 ett förbandsskede för de värnpliktiga. Med start i en bataljonsövning noll, där förbandet övade på grunder så som gruppering i fält, vidare till *övning Nifelheim* i Härnösand där funktionerna finslipade sina kunskaper och färdigheter till att under slutövning SWENEX prövas i sina respektive befattningar i en större kontext.

Många från värnpliktskullen valde att ta anställning efter MUCK och fyllde på förbandet med värdefull kompetens. Det innebär att bataljonen, utöver våra två fartyg samt bastransport, numera även består av funktioner som basskydd, kok och mekaniker. En personelltillväxt med ca 50 % har skett sedan uppstarten och målet är att fortsätta i samma snabba takt.

Efter att de värnpliktiga hade muckat tog sig bataljonen an *övningen Baltops*, där US Marines deltog med ungefär hundra individer ur deras Combat Logistic Battalion 8 (CLB-8). Det var en övning med möjlighet till allt från samövning med våra amerikanska kollegor till prov och försök med materiel i syfte att kunna utveckla underhållstjänsten. Övningen pågick ända fram till midsommar innan en välförtjänt ledighet intogs.

Direkt efter sommaren genomfördes övning *Archipelago Endeavour 24* (AE24), där bataljonen återigen förstärktes av US Marines och CLB-8. Till stor del kom samma individer tillbaka och vi kunde ta vid där vi hade börjat samarbetet under Baltops. Att öva tillsammans med US Marines och kunna jämföra till exempel utrustning, taktik och ledningsfilosofi har varit en

Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

Foto: Klara Villebeck/Försvarmakten

bidragande del i att påskynda bataljonens utveckling. Övningen kommer att genomföras igen under 2025 och kommer framöver att genomföras med än större fokus på logistik och teknikutveckling.

Knappt hann våra amerikanska kollegor lämna Sverige innan det var dags för *HMS Trossö* att delta i Marinövning Höst i södra Sverige. Hösten har varit något lugnare än våren övningsmässigt, men fullspäckad med planering för kommande år. Under 2025 ser vi fram emot att ta emot nya värnpliktiga och genomföra ett ännu bättre förbandsskede och rekrytera ännu fler för att kunna accelerera utvecklingen av bataljonen ytterligare.

Strävan är att utveckla förbandet mot den femkompainstruktur det ska bestå av så småningom. Redan nu har nya värnpliktiga ryckt in för att utgöra grunden i bataljonens stab- och trosskompani, varpå vi kommer etablera detta kompani under 2025. Samtidigt och över tiden utvecklar vi basskyddstaktiken och bastjänsten. Sjukvårdsförmågan kommer även den att börja byggas i närtid i och med att en reducerad värnpliktig sjukvårdspluton utbildas under 2025–26. Än längre fram tillkommer en hel del infrastrukturprojekt för bataljonens gruppering på Stockholms amfibieregemente samt utvecklingen och etableringen av ett bassäkerhetskompani.

Bataljonens tjänster är efterfrågade i såväl vardag samt under övning - ett kvitto på att förbandet behövs. Varje vecka genomförs skarpa transporter och personalen

gör sitt yttersta för att möta våra kunders behov. 2. marina basbataljonen är ett förband att räkna med, i fred som i krig, och kommer inom kort att leverera logistik i form av förnödenhetsförsörjning, teknisk tjänst, sjukvård och transporter.

Den marina logistikmetoden är en viktig del i att skapa logistisk och taktisk handlingsfrihet för marintaktisk chef och de marina krigsförbanden. På detta sätt stärker det även Marinens bidrag till försvaret av Sverige och är således en del i det gemensamma försvaret av Östersjö-regionen tillsammans med allierade inom Nato.

Foto: Klara Villebeck/Försvarmakten

C AMF 1 LEDARE

AV: DAVID SAFLIND

Vapenbröder!

I helgen tände jag det första ljuset i adventsstaken och julstämningen börjar infinna sig. Runt om i landet köps det julklappar och barnens julkalendrar öppnas dag för dag. Det är en härlig tid och välförtjänt ledighet vi går mot, men samtidigt vill jag skicka en tanke till våra ukrainska vänner som vi stödjer outtröttligt. Marinen och Amf 1 bidrar med donationer av materielsystem och utbildningar i olika format. Vi är beredda att stödja Ukraina de närmaste åren och tar nu med det i regementets genomförandeplan för 2025, även om uppgiften i detalj inte kommit till oss än.

Omvärldsläget kräver samtidigt att vi gör allt för att vara redo att aktiveras när vi minst anar det, även om det skulle kunna innebära att det sker i natt. Utifrån det perspektivet genomförde Marin militärbas Haninge en beredskapskontroll nyligen. Vi prövade då våra planer genom att starta med en larmning av hela regementet, för att därefter aktivera delar av regementet med fokus på spridning av värnpliktsutbildning och förmågan till logistikförsörjning. Värnpliktsutbildningen fortsatte på annan plats och med andra

metoder, bevakningen av skyddsobjekt förstärktes och logistikförmågan spreds för att förbereda försörjning i spridd gruppering. Kontrollen visade på hur vi ytterligare kan höja kvalitén i våra planer, men samtidigt kan jag konstatera att vårt motto – *semper opus solve* – råder bland enheterna på regementet – oavsett tid på dygnet och oavsett tilldelad uppgift!

Värnpliktsutbildningen har sedan början av november gått in i skedet för befattningsutbildning. Under sensommaren ryckte totalt 398 värnpliktiga in vid Stockholms amfibieregemente, fördelade mot krigsförbanden 2.amfbat, 2.mbasbat, 41.kvdiv och 42.mrjöjdiv. Befattningsutbildningen för sjömännen genomförs i Karlskrona och vi kan hälsa dem välkomna tillbaka till Berga när skedet för förbandsutbildningen påbörjas vid ingången av andra kvartalet 2025. Övriga befattningsutbildningar mot 2.amfbat och större delen av 2.mbasbat genomförs på Berga. I år är första gången vi genomför befattningsutbildning för markmekaniker på Berga under ledning av Logistikenheten. Det är ett exempel på hur vi ökar vår förmåga till grundläggande utbildning utifrån de nya behoven som bl.a. 2.mbasbat har.

Nästa år planeras ca 425 värnpliktiga rycka in under sensommaren, för att under 2026 gå över till dubbla inryck för sjömännen. Det innebär att ytterligare 120 värnpliktiga rycker in vid regementet i januari 2026 och att vi då har ca 550 värnpliktiga under våren 2026.

Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

Den största utmaningen för oss är infrastrukturen som utvecklas kraftfullt över tid, men med det arv vi har så gäller det för verksamheten att vara uppfinningsrik och hitta tillräckligt bra interimslösningar.

De marina fältförbanden (krigsförbanden vid Amf 1, Amf 4 och MarinB) bereder en fortsatt utveckling av värnpliktsutbildningen med inriktningen att ta in plutonsbefäl (PB) fr.o.m. 2027. Den initiala beredningen gav slutsatsen att krigsförbanden har behov av PB som krigsplacerade chefer, men vi ser även att värnpliktsutbildningen skulle underlättas genom att ineliggande PB kan genomföra en del av utbildningen för andra värnpliktiga. På det sättet skulle vi kunna få än mer duglig krigsplacerad personal samtidigt som färre anställda befäl krävs för värnpliktsutbildningen.

Inför 2025 har jag fastställt de viktigaste prioriteringarna, där stödet till Ukraina är prioritet 1 och prioritet 2 är utbildning av krigsplaceringsbar personal, där värnpliktsproduktionen är den större delen. Utbildning av värnpliktiga är viktigt för vår tillväxt, dels för att krigsplacera dem efter muck, dels som den viktigaste rekryteringsbasen för nya kollegor i form av yrkes- och reservofficerare och civilanställda.

Prioritet 3 är tillgängligheten vid våra stående förband, vilket givetvis är en balansgång gentemot tillväxt. Vid ingången av 20-talet hade vi fokus på tillväxt, för att under de senaste 2,5 åren ha balanserat upp tillgänglighet till en lika viktig del. För att lyckas med högsta möjliga tillväxttakt och samtidigt vara beredda att aktiveras i natt måste vi både tänka nytt och dra lärdom av tidigare system som fanns under kalla kriget. Ett verktyg för att påskynda denna utveckling är ovan nämnda beredskapskontroll.

Prioritet 4 är utvecklingen av våra krigsförband 2.amfbat, 2.mbasbat och Marin militärbas Haninge.

2. *amfibiebataljonen* fortsätter sin tillväxt mot målbild 2030, där vapensystemen flyttas från att ha varit burna till att monteras ombord på stridsbåtar. Detta innebär att amfibiebataljonen kommer bli rörligare, snabbare och få högre verkan. Förbandet byggs runt verkansdelarna sjömålsbekämpning och underrättelseinhämtning. För att lösa de uppgifterna krävs förmågor såsom amfibieskytte, underhåll och ledning. Dessa förmågor måste byggas i balans för att amfibiebataljonen, uthålligt och robust, ska kunna leverera på tilldelade uppgifter – i nuvarande gråzon och i värsta scenariot krig.

2. *marina basbataljonen*, etablerad oktober 2023, förbandsutbildade de första värnpliktiga under våren 2024 och när de muckade i början på juni tog flertalet anställning vilket gör att bataljonen tillväxer personellt i hög takt. Basbataljonen har även blivit en naturlig del i de skarpa operationer som marinen genomför varje dag, året om, genom att de logistikförsörjer marinens enheter. Metoder och strukturer utvecklas

fortsatt med rask takt, samtidigt som ny materiel redan har kommit till förbandet och mer väntas.

Marin militärbas Haninge har förmågan till logistikförsörjning och utbildning. Detta utvecklas över tid med kvalitetssäkring av våra planer och nyttjande av nya mer ändamålsenliga metoder. För att dessa uppgifter ska kunna lösas krävs bl.a. förmågan till skydd, bevakning, daglig sjukvård och transporter m.m. Återigen måste stödfunktionerna utvecklas i takt med övriga delar på regementet och detta lägger vi nu kraft på. Till exempel överser vi hur Försvärshälsan ska tillväxa och hur vi ska hantera de kvantitativt ökade kraven på lokalbokningar, övnings- och skjutfält etc.

Sammanfattningsvis kan konstateras att utvecklingen och tillväxten är högst påtaglig och samtidigt ökar vi vår tillgänglighet här och nu. Personalen sliter hårt för att leverera och skapa efterfrågade effekter, och jag kan förstå att det ibland känns som att vi inte kommit framåt. Men – tillåter vi oss själva att bara titta ett år tillbaka så kan vi alla konstatera att det har skett en enorm utveckling genom skapande av 2(!) nya krigsförband som levererar här och nu. Dessutom ser jag den personella tillväxten vid regementet och kan konstatera att det finns ett ljus där framme i tunneln. Om en vecka tar jag emot 29 nya sergenter till regementet!

Med detta vill jag önska er alla en njutbar jul och ett gott nytt år!

Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarmakten

BEREDSKAP TESTAD I SKÄRGRÅDEN

Under hösten har förbandet genomfört flera beredskapskontroller. I oktober testades förmågan att snabbt agera vid en hotbild där fientliga förband tagit sig in i landet sjövägen. Övningen genomfördes med skarp ammunition och inkluderade kustjägare från Stockholms amfibieregemente, som under flera dygn låg på fast spaning i skärgården. Deras uppdrag var att rapportera fiendens rörelser och stödja attackerna genom att leda in JAS 39-planens piloter mot de utpekade målen.

I november låg istället fokus på Marin militärbas Haninge. Vid den beredskapskontrollen var målet istället att testa förmågan till larmning, att sprida enheter och bevaka viktiga områden.

– Beredskapskontroller likt dessa är en förutsättning för att vår verksamhet ska fungera som den ska vid händelse av kris eller krig. Vi ska vara redo att lösa de uppgifter som ställs oss redan i natt om det krävs, säger överste David Saflind, chef för Stockholms amfibieregemente, Haninge Garnison och Marin militärbas Haninge.

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

AMFIBIEKÅREN VÄLKOMNAR SIN FÖRSTA ÖVERFANJUNKARE

Amfibiekåren har nått en historisk milstolpe då *Richard Forslund* utsetts till dess första överfanjunkare. Med sin djupa kompetens och mångåriga erfarenhet har han etablerat sig som en förebild både inom och utanför marinens organisation. Forslund, som även är Sjöstridsskolans första överfanjunkare, åtnjuter stort förtroende tack vare sitt ledarskap och sitt arbete som specialistofficer.

Rollen har en avgörande betydelse för att säkerställa hög kvalitet och kompetens inom särskilda specialistområden och Forslunds utnämning markerar inte bara ett erkännande av hans egna insatser, utan också en viktig utveckling för amfibiekårens och marinens fortsatta professionalisering.

ÖVNING, UKRAINA-STÖD OCH KUNGLIG UTBILDNING

Under hösten har 2. amfibiebataljonen genomfört sin årliga övning i Stockholms norra skärgård. Med tyngdpunkt kring Söderarm tränades soldaterna på moment som sjömanskap, vapentjänst och skjutning med och från båt – utmaningar som satte både båtbesättningar och övningsledare på prov.

Samtidigt har också Marinen stöttat med att utbilda ukrainska soldater i användning av stridsbåtar, vilket är en del av Sveriges stöd till Ukrainas försvarsmåga.

Sist men inte minst har också *Kronprinsessan Victoria* genomfört sin militära grundkurs vid regementet. Utbildningen, som bland annat omfattade strids-hinderbana och vapenhantering, var en förberedelse inför hennes nu pågående officersutbildning vid Försvarshögskolan.

Foto: Försvarsmakten

EN BEREDSKAPSÖVNING INIFRÅN

AV: CARL VON GERBER

Måndag kl 0701. Mobiltelefonen ringer, signalen antyder att det är jobbmobil. Det bådade inte gott. Det är sällan någon ringer en tidigt på morgonen och vill meddelat något positivt, än mindre en måndagsmorgon. Letar i väskan efter mobilen, hittar den. Ser att det på displayen står VB Amf 1. Illavarslande... förbereder mig för ett dåligt besked. Har varit med om det förr, om än det var ett tag sedan. Svarar. I andra änden hörs ett *god morgon... det är VB Amf 1*. Besvarar med ett *god morgon...* Jag hinner knappt säga det förrän rösten meddelar *Larmning! Det är en övning...*

Så, på det viset tänker jag... *Jag är på väg och kan infinna mig om ca 10 minuter. Fortsätt larmningen!*

Inget allvarigare än så, men, oaktat övning eller ej, så gäller det att agera. Ringer därefter operationschefen för att ta reda på vad han vet. Han svarar nästan direkt. Inget konstigt med det. Han brukar vara tidig, alltid alert men ibland kan hemmalogistiken ställa till det.

Inte idag dock. "Är du på väg till jobbet?" Frågar jag. "Ja, strax där..." får jag till svar. Han kommer med några konkreta förslag men mer kan vi inte ta på telefon så vi bestämmer oss för att ses så snart vi anlänt till vår "drabbningsstation".

Inte för att jag brukar dra benen efter mig när jag byter om men denna gång fick jag anledning att hålla ett högre tempo. Det kändes rätt även om det är en övning. Alltid är det någon som väntar på besked.

Hinner greppa en kopp kaffe före jag går in i "ledningscentralen". Evigt tacksam över att VB, eller vem det nu är, hunnit brygga en kanna. Det är inte säkert att det finns kaffe och särskilt inte en måndagsmorgon. Men nu fanns det, ett tecken?

Det råder ett lugn i rummet, inte många där men ändå ovanligt många för att vara just en måndagsmorgon. Den första jag får "kontakt" med är VB men det är inte han som jag i första hand behöver prata med. Sveper med blicken över rummet för att inventera vilka som

Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

är närvarande samtidigt som jag går mot min plats. Spontana *"godmorgon"* hörs från var och en i rummet. Operationschefen är där liksom ställföreträdande regementschefen, även C G7 (C UTB) och några till. *"Så tidigt och dessutom en måndag morgon"*, tänker jag. Det är tyst, som om alla väntade på att just jag skulle komma. Smickrande. Sätter mig ner på platsen som är märkt SC. Till höger brukar chefen sitta men den platsen är för stunden tom. Till vänster sitter operationschefen som under den korta tiden jag varit i rummet haft blicken fäst på ett papper men som nu, på en given signal efter att jag satt mig, sätter igång med att säga något om larmningen. Jag tittar på honom, därefter på stf regementschefen och återigen operationschefen. *"Det är en övning"...* *"och målsättningarna är..."* *"det kommer gå till på det här viset..."*

Operationschefen drar sin plan för hur han tänker sig genomförandet. Han är energisk och är flera steg framför mig i tankeprocessen. Det stör mig lite. Att han är snabbtänkt visste jag men så här snabb har han aldrig varit. Jag behöver tid att förstå vad det är som är på gång, vad som hänt och vad det är vi väntas göra.

Ställföreträdaren tar till orda. *"Som sagt, det är en övning och det vi ska öva är framförallt de här sakerna..."* Den tidigare allvarsamma minen har förändrats till något mer pillemariskt.

Nu börjar jag förstå varför de som sitter i rummet är där så här dags. Jag misstänker att de flesta är involverade och än en gång har de planerat en *"övning"* utan min vetskap. Jag frågar rakt ut vilka som deltagit i planeringen. De behöver inte säga något, jag ser det på deras miner för de ler allihop...inklusive operationschefen som knappt kan sitta still i sin iver att påbörja ledning. Jag ger mig själv någon minut för att samla mina tankar om vad som ska göras härnäst.

Jag vet inte var den kommer ifrån men jag får en positiv känsla, en känsla av nöjdhet över att några kollegor tagit sig tiden att planera för en beredskapskontroll. Vi pratar mycket om vikten av att öva men det är sällan vi verkligen kommer till skott. Nu verkar det som att det kommer ske och jag värdesätter det mycket.

Efter en snabb genomgång med operationschefen har vi en idé om vad som ska göras det kommande dygnet. Det ger oss tid att ge ut förberedande order, anpassa stabens verksamhet, tillsätta ledningslag, kalla till ordergivning etc. Nästa dag är det tänkt att det ska lösas uppgift med ineliggande värnpliktskull på några platser i närområdet. Måndagen ägnas åt att planera och ge ut ordrar samt att följa upp verksamheten. Det gäller att etablera en lägesbild så fort det bara går. Det *"aktiverade"* förbandet som ska lösa uppgift ska ställa om från utbildning till att förbereda sig för att lösa uppgift i ett antal dagar framöver.

Tisdag strax efter lunch. Av en händelse ser jag hur det *"aktiverade"* förbandet rullar ut genom vakten för att lösa uppgift. De, liksom jag, visste inget om denna *"övning"* 24 timmar tidigare. Jag undrar vad de tänker? Jag kan konstatera att de på kort tid lyckats ställa om från utbildningsverksamhet till att lösa *"skarp"* uppgift. För att lyckas med det krävs både vilja och engagemang. Jag känner mig nöjd och stolt, kanske för att jag fått bekräftat att det vi gör, det gör vi bra. Men, vi kan alltid bli bättre. Även denna kontroll skulle blottlägga brister, vad annars? Några kände vi till och fick dem därmed (motvilligt) bekräftade, andra blev viktiga erfarenheter att dra lärdomar av. Särskilt nöjd är jag över att kontrollen genomfördes och jag hoppas på flera sådana det kommande året. Jag förundras också över hur väl mina kollegor kunde dölja planeringen och att de också hade tiden till det, de som alltid brukar hävda att de har mycket att göra!?

AMFSTRIE:S UPPDRAG: ATT RUSTA MARINEN FÖR FRAMTIDEN

AV: CARL VON GERBER

Borg-Skum träffar
C AmfstriE övlt Niklas Sundelin

Vem är övlt Niklas Sundelin? Berätta om din karriär i stora drag och vad du gör idag/din roll.

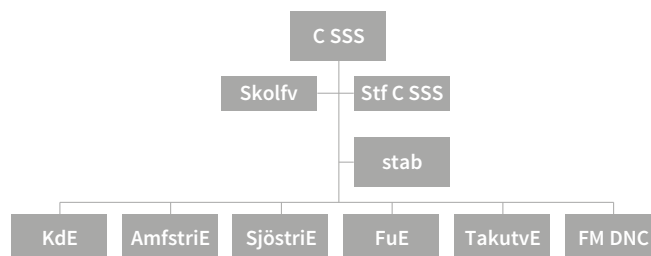
Borg-Skum har besökt Amfibiestridsenheten på Berga och samtalat med *chefen för AmfstriE, övlt Niklas Sundelin*. Han började sin officerskarriär 1999 vid KA 1 på Stabs/Grk kompaniet vid amfibiebataljonen. Därefter blev det ledningskompaniet där han tjänstgjorde som instruktör, stf PC och PC för både stabspluton och sambandspluton. Han har gjort två missioner i Kosovo inom underrättelstjänst respektive samverkan. Han tjänstgjorde därefter i amfibiebataljonsstaben vid S3 som stridsledare och sedan som chef S3 innan han läste till major 2011–2012. Efter utbildningen och befordran återvände han till förbandet som kompanichef för 203. amfibieskyttekompaniet. Därefter tillträdde han som chef för operationsavdelningen i regementsstaben. Mellan 2016 och 2019 var han stabschef vid 2.amfbat, en i många stycken mycket lärorik och rolig period enligt honom. Tiden vid regementet tog slut 2019 för en tjänst i Marinstaben som materielområdesansvarig (MOA) för amfibiematerielen. Tjänsten varade till sommaren 2020 då han påbörjade studier vid Försvarshögskolan (FHS) och högre officersprogrammet. Efter två års studier vid FHS var det dags för tjänstgöring i högkvarteret, OPL J5. Detta var en tjänst som varade i två år fram till sommaren 2024, då han efterträdde *Andreas Holmberg*.

Man kan nog konstatera att med hans bakgrund och erfarenhet av olika typer av befattningar står han sig väl rustad att axla rollen som chef för AmfstriE.

AmfstriE är en del av Sjöstridsskolan (SSS) och närmaste chef är således *chefen för SSS, kommendör Erik Öhrn*. Sjöstridsskolans ledning och huvudsakliga verksamhet finns i Karlskrona. SSS uppgift är att stödja de marina förbanden med utbildning, utveckling och förbandsträning. Stödet syftar till att insatsförbanden ska vara välutbildade, rustade för strid och redo att snabbt sättas in i både nationella och internationella konflikt-, kris- och krigssituationer.

SSS genomgår en större organisatorisk förändring vid förbandet i och med årsskiftet, där den kanske största enskilda förändringen är att grundutbildningsbataljonen (grundutbildning av värnpliktiga för flottan i Karlskrona) överförs till Marinbasen. Efter årsskiftet etableras en ny avdelning, Basutvecklingsavdelningen (BasutvA), vid AmfstriE.

SJÖSTRIDSSKOLANS ORGANISATION 2025

AmfstriE har följande uppgifter
(ref: SSS genomförandeplan 2024):

- Genomför befattningsutbildning (BU) inom eget kompetensområde för marina officers-, specialist-officers-, högre specialistofficers-, reservofficers och särskilda officersutbildningar.
- Genomför yrkes- och befattningskurser (YBK) för marinens behov inom ramen för eget kompetensområde.
- Stödjer Marinstaben (MS) inom ramen för materielproduktion och vidmakthållande.
- Stödjer marin koncept- och taktikutveckling, samt övningsledning.
- Samordnar stridsteknikutvecklingen inom eget kompetensområde.

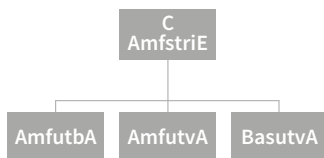

Foto: Carl von Gerber

Enkelt uttryckt kan man sammanfatta det med att AmfstriE STÖDJER Marinstaben och förbanden Amf 1, Amf 4 och MarinB med utbildning, utveckling och införande av ny materiel samt taktik- och stridsteknikutveckling.

Enheten är i dagsläget organiserad med en enhetsledning, amfibieutbildningssektionen (AmfutbS) och amfibieutvecklingssektionen (AmfutvS). Det är vid AmfutbS som utbildningen av kadetter, specialist-officersutbildningen (SOU) och officersprogrammet (OP) samt yrkes och befattningskurser genomförs. Vid AmfutvS genomförs stödet till förbanden gällande vidmakthållande samt utveckling och kontroll av ny materiel. Taktik och stridsteknikutvecklingen sker i huvudsak med resurser ur båda sektionerna. Vid enheten tjänstgör idag 27 befäl och civila.

2025 byter sektionerna namn till avdelningar och, som nämnts, etableras den helt nya basutvecklingsavdelningen. Denna organisationsförändring innebär att de ska tillväxa personellt med en målsättning att vara cirka tio individer vid avdelningen i slutet av 2025.

BasutvA löser uppgifter på liknande sätt som AmfutbA gör mot amfibieförbanden men mot de marina basbataljonerna. Etableringen av BasutvA är både efterfrågad och nödvändig. AmfstriE har goda erfarenheter av denna typ av uppgifter och arbetssätt genom BasutvA. Här finns också ett väl utvecklat samarbete med FMV, Marinstaben och förbanden som BasutvA kommer kunna dra nytta av. Det finns således goda förutsättningar att komma på plats med avdelningen någorlunda snabbt givet att den bemannas.

AmfstriE står inför en mycket intressant tid de kommande åren. Antalet kadetter vid AmfutbA fortsätter att växa. Som exempel hade enheten 22 st SOU-kadetter 2021 och nästa år räknar de med 60 st. När det kommer till OP-kadetter handlar det också om en ordentlig ökning. 2021 var det 8 st och 2025 räknar man med 30 st, eventuellt 45 st. Denna ökning ställer ett ökat krav på resurser gällande framförallt personal och infrastruktur. Utbildningen måste också anpassas och antalet utbildningslinjer utökas för att möta de framtida förbandens behov.

Inom en snar framtid kommer också den nya materielen börja levereras från industrin, framförallt

till Amfbat 2030. Det innebär en rejäl kraftansträngning för enheten och behovet av periodvis stöd i form av personal från de andra marina organisationsenheterna (Amf 1, Amf 4 och MarinB) kommer att öka i stor omfattning jämfört med tidigare.

Enheten som funktion har funnits i många år, decennier, och har en tradition och erfarenhet av utbildning och utveckling som gör den smått unik. Eftersom enheten har både utbildning och utvecklingsverksamheten inom samma enhet ger det dem en möjlighet att på ett rationellt sätt stödja införande och utvecklingen av nya förbandstyper.

Den enskilt största utmaningen för enheten är bemanning, vilket de naturligtvis inte är ensamma om. Det handlar om personal med kompetens och erfarenhet av att genomföra utbildning och utveckling, inte minst taktikutveckling. SSS är inte ett grundrekryterande förband vilket innebär att AmfstriE är beroende av att förbanden avdelar personal till enheten, ett behov som kommer öka de kommande åren. Det må vara ansträngt när det kommer till bemanning, men samtidigt är det långt mycket bättre än ständiga nedskärningar.

Foto: Niklas Sundelin

REGIMENTETS NYA FÖRVALTARE

AV: VICTOR IHRE PERSSON

Foto: Maja Hansson/Forsvarsmakten

Efter mer än två decennier i Försvarsmakten, med erfarenheter från både operativa uppdrag, utbildningsroller och internationell tjänst, har *Kristian Carlander* nu tillträtt som *ny förbandsförvaltare* vid *Stockholms amfibieregemente, Amf 1*. Med sin breda bakgrund och tydliga fokus på samarbete, utveckling och kamratskap ser han fram emot att få vara med och bidra till regementets fortsatta framgång.

EN KARRIÄR BYGGD PÅ ERFARENHET OCH ÖDMJUKHET

Carlander tog sina första steg inom det militära i samband med värnplikten på P 4 i Skövde 1997–1998, där han tjänstgjorde vid ledningsplutonen. Efter en kort paus från det militära valde han att återvända och började på Officersprogrammet. År 2003 tog han examen som yrkesofficer och har sedan dess haft olika roller inom indirekt bekämpning, stridsledning, utbildning och utveckling.

Hans tid på Amf 1 började 2006 och övergången från Kvarn, där han tjänstgjort innan, blev ett minnesvärt ögonblick.

– Den öppenhet och det välkomnande jag fick när jag kom till Amf 1 överraskade och imponerade på mig. Det lade snabbt grunden för den kamratskap och arbetsglädje som fortfarande är en viktig del av mitt arbete. Den gemenskapen är något som särskiljer Amf 1 och gör regementet unikt, berättar han.

Carlander lyfter fram erfarenheterna från FS20 i Afghanistan 2011 som en av de mest betydelsefulla delarna av hans karriär. Striderna och utmaningarna under insatsen har haft stor påverkan på hans syn på vikten av realistiska övningar och noggranna förberedelser.

– Erfarenheterna från de strider vi deltog i har gett mig en djup förståelse för hur viktigt det är med skarp skjutningar och drill. Det handlar om att vänja sig vid ljud och ljusintyck under beskjutning och att låta kroppen agera automatiskt. När kroppen tar över och kommandon ges utan att hjärnan aktivt behöver tänka skapas ett självförtroende i stridens inledande skede, vilket lägger grunden för att hantera resten av situationen. Samtidigt visade det också återigen på vikten av en stark kamratskap – både innan, under och efter, säger han.

ETT NYTT KAPITEL SOM FÖRBANDSFÖRVALTARE

Att ta steget in i rollen som förbandsförvaltare var inget *Kristian Carlander* tog lätt på. Han beskriver det som ett stort förtroende från organisationen, men också som en utmaning han ser fram emot.

– Att få se både människor och verksamheter utvecklas och växa – det är en fantastisk förmån. Jag ser fram

emot att få använda min erfarenhet och förmåga för att bidra till att göra Amf 1 ännu bättre, säger han.

Carlander ser specialistofficerens tre huvuduppgifter – att stödja chefen, kontrollera verksamheten och mentorerar yngre kollegor – som ledstjärnor i sitt arbete. Han betonar också vikten av öppenhet och tydlighet för att skapa förtroende uppåt och nedåt i organisationen.

– Min roll handlar lika mycket om att stödja och leverera beslutsunderlag till chefen som att kommunicera och förklara chefens beslut till regementets personal. Det kräver ansvarstagande och en vilja att lyssna och skapa dialog, säger han.

FRAMTIDEN: UTMANINGAR OCH MÖJLIGHETER

För Amf 1 väntar flera stora utvecklingsprojekt och *Carlander* ser det som sitt ansvar att bidra till att dessa genomförs framgångsrikt. Tillväxten av 2. marina basbataljonen och Marin militärbas Haninge, samt utvecklingen av 2. amfibiebataljonen mot Amfbat 2030, är några av de mest prioriterade målen. Förändringarna kommer att kräva både kreativitet och långsiktigt tänkande.

– Det är ett omfattande arbete som berör allt från infrastruktur och utbildningssystem till personalförsörjning. Vi måste våga tänka nytt och utmana befintliga strukturer, men utan att tappa det som redan fungerar väl, säger *Carlander*.

Samtidigt betonar han vikten av att stärka gemenskapen inom regementet. För *Carlander* handlar det om att skapa naturliga mötesplatser där olika bataljoner och enheter kan arbeta tillsammans.

– Gemensamma arbetsytor där olika bataljoner och enheter möts, skapar kontakter och löser uppgifter tillsammans är avgörande för att bygga starka relationer och förbandsanda. Det kan handla om allt från kpskola och stabskurser till gemensam krigsförbandsplanering och övningar, säger han.

TRADITIONER SOM BRO MELLAN HISTORIA OCH FRAMTID

Samtidigt som *Carlander* blickar framåt mot regementets utvecklingsmål ser han också vikten av att bevara och stärka kopplingen till historien. Som ny förbandsförvaltare har han även ansvar för förbandets traditioner och ceremonier. Här ser han en stor potential i samarbetet med Vapenbröderna.

– Ert arbete med att bevara regementets historia och föra den vidare till nya generationer är viktigt. Ett exempel på detta är introduktionsresan för nyanställda officerare och specialistofficerare. Den ger oss en viktig förståelse för vår bakgrund och vårt syfte, berättar han.

CHEFEN 2.AMFIBIEBATALJONENS AMFIBIEVECKA

AV: GUSTAV ENGBLOM

Föregående års genomförande av veckan hade verkligen testat sjömanskapet, materielen och personalens tålighet i klassiskt amfibieväder. I år bjöds det på strålande solsken och svaga vindar från nordväst, perfekta förutsättningar för att både genomföra skarpskjutningar med våra dimensionerande vapensystem och samtidigt njuta av skärgården under några senhöstdagar. Det var dags för *Chefen 2.amfibiebataljonens Amfibievecka*.

När hösten lider mot sitt slut och vintern står för dörren är det dags för bataljonen att genomföra årets sista gemensamma övning. I år stod skarpskjutning med robot17 och skjutning med stridsbåt högst upp på prioritetsslistan. Bataljonen spreds under vecka 46 till Utö, Stabbo och Söderarm för att befästa förmågan till sjömålsstrid, utbilda nya skyttar till våra understödsvapen och öva strid med och från våra stridsbåtar.

Vi har efter övningen utbildat flertalet nya skyttar på våra understödsvapen. Det karaktäristiska ljudet av granatsprutans "flopp, flopp, flopp" tillsammans med tunga kulsprutans stegrande sång har ljudit över öar och skär. Men vad är det som gör ett förband farligt och redo att möta kommande uppgifter? Ibland är svaret enkelt men ofta ligger det flera faktorer bakom.

Målsättningen med övningen är flerdelad. Utbilda nya skyttar och övningsledare, öka terrängkännedomen och utveckla sjömanskapet. Kort sammanfattat: *Göra amfibiska grejer i amfibisk miljö.*

Skyttar och övningsledare. Precis lika viktigt som att utbilda nya skyttar på bataljonens tunga understödsvapen är det att befästa befintliga skyttars kompetens och vidare, att utbilda och testa befäl som övningsledare i skjutning från våra stridsbåtar. Under veckans skarpskjutningar mottog bataljonen ett fantastiskt stöd i att utbilda dessa övningsledare från Amfibiestridsenheten vid Sjöstridsskolan.

Terrängkännedom. Utö är fantastiskt och det är ibland lätt att fastna i inkörda spår och förlägga stora delar av utbildning och träning där. Försvarsmaktens tillväxt i

allmänhet och de marina fältförbanden i synnerhet har bidragit till att vi behöver vidga våra vyer och tänka nygammalt. För att alla enheter ska få plats att genomföra skarpskjutningar behöver vi använda fler skjutfält. Dessutom lämpar sig vissa av dem riktigt bra för amfibisk strid. Både Stabbo-området och Söderarm möjliggör skjutningar med båt som inte är görbart på andra platser, där det stora antalet öar och skjutavstånden som erbjuds lämpar sig mycket väl för vår vapenpark. En karakteristisk miljö i Stockholms skärgård.

Sjömanskap. Skärgårdsvädret kan vara fantastiskt, men stora delar av året erbjuder det utmaningar och ogästvänlighet. Att under senhösten vara ute med förbandet kan verkligen testa och utmana både chefer och båtbesättningar. När solen försvinner strax efter klockan tre och plusgrader övergår till minus gäller det att lita till sin utbildning och att vara noggrann. Chefer behöver vara tydliga, riskmedvetna och ta hand om truppen. Båtbesättningar får möjlighet att testa sina och båtens gränser när gårdagens sjö möter nya friska vindar. Framryckning över öppna fjärdar och i trånga kanaler varierar verkligen förutsättningarna, speciellt i mörker och med vatten sköljandes över framrutan.

Jag är nöjd med årets övning och när det i år bjöds på riktigt fina förutsättningar vädermässigt kunde vi fokusera på övriga målsättningar. Vi behöver operera i hela vår skärgård för att känna till dess egenheter och Chefens Amfibievecka erbjuder verkligen förbandet möjlighet att bli bra på det som vi är dimensionerade för att göra. Att förstå och känna sig hemma i vår terräng. Att kunna ta hand om sig själv, sina kamrater och utrustning vid is, snö och vind, ute på mörka och ogästvänliga öar. Att med självtroende och riskmedvetenhet kunna hantera grov sjö och hårda strömmar. Att känna till sina styrkor och sina svagheter och vad som gör oss farliga; det är bra förutsättningar för att kunna möta framtiden. Med det sagt är planeringen inför nästa års övning redan igång.

RAPPORT FRÅN VFM

AV: ERIK HIMMELSTRAND

När jag skriver detta söndagen den första advent så hade jag alldeles nyligen besök av en grupp som för fjärde året i rad kombinerar ett museibesök med att äta julbord på Kastellet. Många tror att har man besökt fästningsmuseet en gång så har man väl sett allt, men den här gruppen har insett att vi har så mycket mer att visa och berätta än vad som hinns med på en timmes visning.

Deras besök har därför kommit att delas upp så att de vid sina vistelser först sett övervåningen. Det vill säga den utställning som behandlar historien från *Gustav Vasas fästning* på Vaxholmen till Oskar-Fredriksborg på Rindö. Därefter besöktes undervåningen som tar upp tiden från Kustartilleriets uppsättande 1902 till dagens amfibiekår, sedan källarvåningen om hur livet tedde sig på Kastellet i slutet av 1800-talet och nästa gång kommer besöket troligen handla om forna tiders fångvård med besök i våra arrestlokaler. Då en del anställda i gruppen inte var med vid det första besöket bokades även ett extra besök i den inledande utställningen.

Om det därefter blir fler besök har jag ingen aning om? Men museet har mer att bjuda på, som till exempel "Djur i krig", historien om Ytterby gruva och de sällsynta jordartsmetallerna, den under nästa år kommande specialutställningen "Spionernas värld" som i dess första etapp berättar om DDR, STASI och övervakningssamhället eller varför inte göra en djupdykning i sjöminans historia.

Den sist nämnda utställningen om sjöminan är kronologiskt integrerad i basutställningen och glädjande är att den regelbundet utnyttjas vid utbildningen av dykare vid amfibieregementet.

Ett annat roligt samarbete som lett till besök vid fästningsmuseet är med *minsveparen M 20*. Fartyget ägs av SMTM (Statens Sjöhistoriska och transporthistoriska museer) men drivs av en ideell förening. Bland annat ordnades en specialresa till Kastellet och museet den 20 oktober. Resan bokades snabbt upp och fler resor planeras därför till nästa säsong. *Minsveparen M 20* byggdes 1941 vid Neglinge varv i Saltsjöbaden och byggdes i trä, vilket framöver visade sig vara bra mot magnetiska minor. Under andra världskriget gjorde hon tjänst i Öresund och deltog 1942 vid undsättandet av danska judar som på det viset undkom förintelsen.

En annan grupp som kom över kalla vatten var de balter som främst under hösten 1944 i bräckliga farkoster flydde från Sovjetunionens ockupation av Estland, Lettland och Litauen. Hur många som försvann på Östersjöns stormiga hav vet man inte. Totalt beräknas under andra världskriget 40 000 flyktingar ha anlänt till Sverige från de baltiska staterna. Av dessa kom huvudparten cirka 32 000 personer från Estland, 5 000 från Lettland och 500 från Litauen. Merparten av flyktingarna anlände under hösten 1944, dvs. för 80 år sedan. En monter på museet minner om hur Flottan och Kustartilleriet bistod dessa flyktingar.

Chefen för Vaxholms Fästnings Museum
Erik Himmelstrand

Besök gärna vår hemsida: www.vaxholmsfastning.se

Alternativt:

www.facebook.com/vaxholmsfastningsmuseum eller

Instagram:

www.instagram.com/vaxholmsfastningsmuseum

Foto: VFM

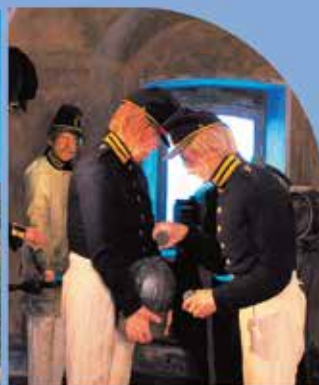
B Posttidning

Ej retur

Vapenbröderna
c/o Stockholms amfibieregemente
By Breidablick
130 61 HÅRSFJÄRDEN

Vaxholms Fästnings Museum

Skärgårdens största museum

www.vaxholmsfastning.se Bokning och information tel. 08-1200 4870

VAPENBRÖDERNA

Kamratföreningen Vapenbröderna är Stockholms amfibieregementes kamratförening. Föreningen ger ut tidningen Borg-Skum fyra gånger per år. Mer information om föreningen finns på vår hemsida

www.vapenbroderna.se

Följ oss även på
facebook och Instagram

Föreningens adress:

Kamratföreningen Vapenbröderna
c/o Stockholms amfibieregemente
by Breidablick, 130 61 Hårsfjärden

info@vapenbroderna.se

Skattmästaren:

Marie Wall
Mobil 070 886 50 25
evmavi03@gmail.com

Årsavgift:

200 kr
Familjemedlem 100 kr

Bankgiro:

294-9816

Swish:

123 435 29 28

REDAKTION

red@vapenbroderna.se

Redaktör tillika ansvarig utgivare:

Victor Ihre Persson
Mobil 070 866 73 00

Redaktionsmedlemmar:

Carl von Gerber
Mobil 073 181 48 87
Mats Geijer
(Korrektur)

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

ANV Gunilla Borg
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Tryckeri AB Orion

Scanna QR-koden för ansökan
om medlemskap

Adressändring:

www.vapenbroderna.se/medlemskap